

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415205977
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8415205977.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpeného advokátskou kanceláriou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovaným: 1/ T. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. N. XX, XXX XX W., 2/ L. B.Á., M.. XX.XX.XXXX, Q. X.L. XXX/XX, XXX XX U., 3. J. U.G., M.. XX.XX.XXXX, Q. D. XXXX/X, XXX XX U., 4. J. W.Á., M.. XX.XX.XXXX, Q. N. XX, XXX XX W., o zaplatenie 2.657,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 5C/133/2015-162 zo dňa 21.12.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Náhrada trov odvolacieho konania sa stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok (ďalej len súd prvej inštancie rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaný v 1./ rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.660,73 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.058,72 eur od 26.09.2014 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 25.deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 25.dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že meškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalovaná v 2./ rade je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 332,15 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 211,74 eur od 26.09.2014 do zaplatenia, nie však viac ako 5.877,35 eur, to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaná v 3./ rade je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 332,15 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 211,74 eur od 26.09.2014 do zaplatenia, nie však viac ako 5.877,35 eur, to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku

IV. Žalovaná v 4./ rade je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 332,15 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 211,74 eur od 26.09.2014 do zaplatenia, nie však viac ako 5.877,35 eur, to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

VI. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1./ až 4./ rade v rozsahu 55,70 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.“

2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 100 ods. 1, § 101, §103, § 143, § 148, § 149, § 150, § 460, § 470 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom konania v tomto spore bol záväzok žalovaného v 1/ rade a právnej predchodkyne žalovaných, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného v 1/ rade a žalované v 2/ až 4/ rade ako právnych nástupcov je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov. Považoval za nedôvodnú námietku premlčania vznesenú zo strany žalovaných v 2/ až 4/ rade z dôvodu, že dňom nasledujúcim po 02.07.2010, t.j. dňom 03.07.2010 začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcu, tá uplynula dňa 03.07.2013 a žalobca si však svoje právo uplatnil až 05.08.2015. Konštatoval, že vzhľadom k tomu, že právny predchodca žalobcu po splnení podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka úver ku dňu 14.08.2013 zosplatnil, premlčacia lehota v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť nasledujúcim dňom po zosplatnení, teda dňom 15.08.2013. Žalobca podal žalobu na súd dňa 05.08.2015, t.j. pred uplynutím premlčacej lehoty, a teda žaloba bola žalobcom podaná včas. Konštatoval, že pohľadávka, ktorá vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola predmetom bezpodielového spoluvlastníctva žalovaného v 1/ rade a neb. V. B.. Smrťou V.C. B. dňa XX.XX.XXXX došlo v zmysle ust. § 148 v spojení s ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka k zániku a vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to tak že 1 (alebo 4/8) pohľadávky nadobudol žalovaný v 1/ rade a 1 (alebo 4/8) pohľadávky sa stala predmetom dedičstva po neb. V. B.. Na základe osvedčenia o dedičstve vydaného notárom JUDr. Stanislavom Dugasom, č.k. 3D/184/2010-32, Dnot 195/2010 zo dňa 27.10.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2010, nadobudol každý z dedičov po neb. V.C. B., t.j. T. B., L. Š. (teraz B.), J. U. a J. W., majetok a dlhy po neb. V. B. v pomere 1, tzn., že každý z dedičov po nebohej nadobudol aj 1 z polovice pohľadávky vznikutej na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (pozn. súdu 4/8 pohľadávky sa rozdelili medzi 4 dedičov nebohej, tzn., že na každého z dedičov pripadla 1/8 pohľadávky).Vzhľadom na uvedené žalovaný v 1/ rade zodpovedá za 5/8 pohľadávky a jej príslušenstva (4/8 pohľadávky a príslušenstva, ktoré nadobudol po zániku a vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a 1/8 pohľadávky a príslušenstva, ktorú nadobudol ako dedič po neb. V. B., a každá zo žalovaných v 2/ až 4/ rade ako dedičky po neb. V. B. zodpovedá za 1/8 pohľadávky a príslušenstva. 1/8 pohľadávky uplatnenej žalobcom v sume 2.657,16 eura tak predstavuje sumu 332,15 eur, 5/8 pohľadávky uplatnenej žalobcom v sume 2.657,16 eura predstavuje sumu 1.660,73 eur. Rovnakým spôsobom súd postupoval aj pri príslušenstve pohľadávky, kde bola pomerným spôsobom rozdelená istina, z ktorej žalobca žiadal priznať úrok z omeškania od 26.09.2014.

4. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalovaného v 1/ rade a umožnil mu splatenie pohľadávky v splátkach vo výške po 50 eur mesačne, pričom zohľadnil predovšetkým príjem žalobcu v 1/ rade, ktorým je jeho starobný dôchodok vo výške cca 450 eur mesačne a aj tú skutočnosť, že žalovaný v 1/ rade si sám uhrádza náklady spojené s bývaním, platenie inkasa a stravu.

5. Postupujúc podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preto súd prvej inštancie náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci a o nároku na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP v VI. výroku rozsudku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,70 %.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Podané odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že žalovaný 1/ nezodpovedá za celý dlh zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.11.2009. Namietal, že napriek zneniu ustanovenia § 282 CSP súd prvej inštancie nevydal rozsudok pre uznanie nároku, pričom tento postup žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Písomným podaním žalovaného 1/ zo dňa 20.03.2017 žalovaný 1/ uznal žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu. Zdôraznil, že osobitné

ustanovenia CSP o spotrebiteľských sporoch nevyučujú ani nemodifikujú aplikáciu ustanovenia § 282 Civilného sporového poriadku. Toto ustanovenie sa tak v i spotrebiteľských sporoch aplikuje bez akýchkoľvek obmedzení alebo modifikácií. Na podporu správnosti právnej argumentácie citoval i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/437/2013, publikované v časopise Zo súdnej praxe pod číslom 1. 1/2016. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie opomenul skutočnosť, že žalovaný 1/ T. B. bol nielen manželom a dedičom poručičky a úverovej dlžníčky V. B., ale aj pôvodným úverovým dlžníkom, ktorý čerpal finančné prostriedky na základe Zmluvy o splátkovom úvere. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 511 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť zomrelej úverovej dlžníčky V. B. a žalovaného 1/ za splnenie dlhu zo Zmluvy o splátkovom úvere bola solidárna, t.j. obaja dlžníci zodpovedajú za splnenie celého dlhu spoločne a nerozdielne. Žalobca je teda oprávnený od žalovaného 1/ požadovať zaplatenie celého dlhu zo Zmluvy o splátkovom úvere, t.j. súd prvej inštancie mal vo vzťahu k žalovanému 1/ vyhovieť žalobe v celom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku V. tak, že zaviazá žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 996,43 eura a 8 % úrok z omeškania zo sumy 635,23 eura od 26.09.2014 do zaplatenia a na zaplatenie 100 % trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

7. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný 1/ uviedol, že súd I. inštancie rozhodol vo veci na základe úplného zistenia skutkového a právneho stavu. Vykonal vo veci potrebné dokazovanie a dospel k záveru, že nárok žalobcu je oprávnený čiastočne. Ustálil zodpovednosť žalovaného 1/ za 5/8 pohľadávky a jeho príslušenstva (4/8 pohľadávky a príslušenstva, ktoré nadobudol po zániku a vyporiadaní BSM a 1/8 pohľadávky a príslušenstva, ktorú nadobudol ako dedič po neb. V. B.). 5/8 pohľadávky uplatnenej žalobcom v sume 2.657,16 eura predstavuje sumu 1.660,73 eura. Rovnakým spôsobom súd postupoval aj pri príslušenstve pohľadávky. Súd prvej inštancie správne posúdil rozsah jeho záväzku. Pokiaľ žalobca poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie nevydal rozsudok pre uznanie nároku a tento postup žiadnym spôsobom nezodôvodnil, je toho názoru, že svoje rozhodnutie odôvodnil pod bodom 68, t.j. urobil tak preto, že daný argument a tiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v celom rozsahu.

8. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného 1/ žalobca uviedol, že výpočet rozsahu záväzku žalovaného 1/ vychádza z nesprávneho posúdenia charakteru dlhu z predmetnej zmluvy, v zmysle ktorej boli dlžníci zaviazaní spoločne a nerozdielne. Smrťou úverovej dlžníčky vznikla žalovanému 1/ povinnosť uhradiť celý dlh, a to bez ohľadu na skutočnosť, že časť záväzku prevzali právni nástupcovia poručičky - úverovej dlžníčky V. B.. Súd prvej inštancie opomenul skutočnosť, že žalovaný 1/ T. B. bol nielen manželom a dedičom poručičky a úverovej dlžníčky V. B., ale aj pôvodným úverovým dlžníkom, ktorý čerpal finančné prostriedky na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 04.11.2009. V súvislosti so skutkovým tvrdením žalovaného 1/, že súd sa s otázkou vydania rozsudku pre uznanie vysporiadal v odôvodnení rozsudku pod bodom 68 uviedol, že nesúhlasí s uvedeným právnym záverom žalovaného 1/. Z ustanovenia § 282 CSP vyplýva, že v prípade uznania nároku je súd povinný rozhodnúť na základe návrhu žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Z uvedeného logicky vyplýva, že ide o právne významnú skutočnosť, s ktorou sa súd musí vysporiadať.

9. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu žalovaný 1/ v celom rozsahu poukázal na svoje vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23.05.2019, ako aj dôvody tam uvádzané.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody žalobcu nie sú opodstatnené.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaný 1/ a právna predchodkyňa žalovaných (V. B.) uzavreli s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou P. P., J..P.. dňa 04.11.2009 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému 1/ a právnej predchodkyňi žalovaných poskytnutý úver vo výške 2.000,00 eur.

13. Z obsahu osvedčenia o dedičstve vydaného notárom JUDr. Stanislavom Dugasom, č.k. 3D/184/2010-32, Dnot 195/2010 zo dňa 27.10.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2010 vyplýva, že dedičmi po pôvodnej žalovanej 2/ V. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX sa stali žalovaní 1/ a 4/ T. B., L. Š., D.. B., J. U., D.. B., a J. W., D.. B..

14. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa uznania nároku žalovaným 1/ rade odvolací súd uvádza, že písomné vyjadrenie žalovaného 1/ doručené súdu prvej inštancie dňa 22.03.2017 nemožno považovať za taký prejav jeho vôle, ktorý by vyvolával právne účinky predpokladané v ust. § 282 CSP.

15. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

16. Žalovaný 1/ vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že je si vedomý pochybenia, no nakoľko nedisponuje dlžnou čiastkou, má záujem uzatvoriť so žalobcom dohodu o splátkovom kalendári. Následne poukázal na to, že je dôchodca, ktorý býva sám, a preto je ochotný platiť max. 100 eur mesačne k 25. dňu v mesiaci. Z vyjadrenia žalovaného 1/ vyplýva, že si je vedomý existencie dlhu a zároveň žiada možnosť jeho postupného splatenia.

17. V konaní nebolo sporné, že zmluva o splátkovom úvere, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou, má povahu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným 1/ - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by pozbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ alebo či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvyhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. Aj v tomto prípade všetky okolnosti nasvedčujú tomu, že žalovaný 1/ existenciu dlhu nespochybňoval a svoje písomné vyjadrenie zo dňa 20.03.2017 formuloval pod tlakom okolností - prebiehajúce súdne konanie, snaha o docielenie možnosti úhrady dlhu v splátkach, postavenie dôchodcu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/149/2017 zo dňa 21.08.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/79/2015 z 25.02.2016).

18. Odvolací súd pripomína rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-168/05 Mostaza Claro cit.: „Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25). Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 26, ako aj Cofidis, bod 33).

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval v rozpore s ust. § 282 CSP, keď vo veci nerozhodol rozsudkom pre uznanie, svojím postupom plne rešpektoval a splnil povinnosť vyplývajúcu mu z právnej normy zameranej na ochranu spotrebiteľa. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti nároku na zaplatenie úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 14.08.2013, keď poukázal i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.09.2012, sp.zn. IV.ÚS 476/2012-14, kde ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľný výklad rozhodnutia krajského súdu, keď po zosplatení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru.

20. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie vo výroku I. zviazal žalovaného 1/ iba v rozsahu 1.660,73 eura s príslušenstvom do zaplata, a nie spoločne a nerozdielne podľa ust. § 511 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd považuje túto odvoláciu námietku za nedôvodnú. Pokiaľ by odvolací súd v zmysle jeho odvolacieho petitu zviazal žalovaného 1/ na náhradu celej dlžnej sumy vo výške 2.657,16 eura, priznal by žalobcovi duplicitný nárok. V spore o zaplata 2.657,16 eura by takto zviazal žalovaného 1/ na zaplata sumy 2.657,16 eura a zároveň každého zo žalovaných 2/, 3/, a 4/ na zaplata sumy 332,15 eura.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaní boli úspešní, no v priebehu odvolacieho konania im žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenej subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).